

[Fibiger.]

det skulde være gratis. Saa bliver der altsaa en 3—4 pCt. tilbage, som maaske kunde bruges.

Efter disse Oplysninger tror jeg nok, at de Blade, der har beskæftiget sig særlig med de Forhold, skulde berigtige de forskellige Ting, de er fremkommet med, saa Befolkningen ikke faar det Indtryk, at det er fint første Klasses Kød, der destrueres, men faar det Indtryk, at det tværtimod er en Fordel for Forbrugerne, at disse Kreaturer bliver skaffet af Vejen, saaledes at det bliver gode og sunde Varer, der leveres til Forbrugerne.

Med Hensyn til de 2 Mill. Kr., som Ministeren foreslaar skal bruges til Støtte til arbejdsløse, maa jeg sige, at jeg og mit Parti har Sympati for, at der bevilges Penge til Uddeling af Oksekød til de arbejdsløse, saaledes at de kan faa Understøttelsen i Naturalier. Men at tage Pengene dertil paa denne Maade vil jo være ganske meningsløst. At et Udsnit af Befolkningen, at Landbruget, netop de Landmænd, der driver en Produktion, som er meget lidt lønnende, skal betale dette Beløb til sociale Foranstaltninger alene, kan vi ikke gaa med til. Det er en social Foranstaltning, hvortil Pengene maa tages af de almindelige Midler, saaledes at hele Befolkningen kommer til at betale det.

Heller ikke dette forekommer mig altsaa at være en heldig Ændring. Tidligere tog man Beløbet paa en anden Lov, paa Kornloven, som nu er udløbet; men man vil opretholde Uddelingen af Oksekød til arbejdsløse, og saa tager man det her. Jeg kan sige til Ministeren og til Regeringen, at vi gerne vil være med til at skaffe Pengene til Veje, men at vi ikke ønsker, at Beløbet skal tages her.

Med Hensyn til Afsætningen af Kreaturer vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Alt, hvad man kan gøre paa denne Maade her for at hæve Priserne paa Hjemmemarkedet, kan jo være meget godt, men det, der er det egentlige og det vigtigste, er dette, om man kunde faa afsat Kreaturerne ude omkring i Verden og paa den Maade hæve Priserne. Det betyder meget mere for det hele. Men man har Indtrykket af ude omkring i Landet, at disse Overenskomster, som afsluttes med de forskellige Lande, ikke er videre hensigtsmæssige, og i hvert Tilfælde kan man ikke rigtig faa Oplysning om, hvordan det foregaar.

I den Handel, som foregaar med Belgien, er det saaledes, at det er ganske enkelte Mænd, der faar Licens, saa at de

kan foretage Handler, og det virker efter min Opfattelse ikke til at hæve Priserne. Naar vi køber Heste i Belgien, saa rejser der Folk her fra Landet derned og køber Hestene. Paa samme Maade mener jeg, det vilde være klogt, om det blev Belgierne selv, der rejste herop og kom paa Markederne og købte Kreaturerne, saaledes at der paa denne Maade kunde blive nogen Konkurrence, og at det ikke var saaledes som i Øjeblikket. Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde træffes Foranstaltninger, saaledes at der kunde ske en Ændring paa det Omraade, idet der i mange Kredse er stor Uro om Spørgsmaalet.

Med Hensyn til Overenskomsten med Tyskland vil jeg ogsaa gerne spørge, hvordan den er. Det er ogsaa saadan et hemmeligt Forhold. Man kan overhovedet ikke faa at vide, hvad Kreaturerne er købt til dernede i Tyskland. Jeg gør mig egentlig ikke Haab om at faa Spørgsmaalet besvaret her, men det kan jo være, jeg kan faa det besvaret i Udvalget, saa man kunde faa at vide, hvordan hele dette Forhold egentlig er. Hvad koster Kreaturerne dernede, og hvad skal vi tage til Gængæld derfra, og opretholdes Forholdet 2 : 1 i Tysklands Favør stadig? Det forekommer mig dog, at det hellere skulde vendes om, saa det var i vor Favør, da vi er et lille Land og Tyskland et stort; men jeg ved ikke, om der er gjort noget for dette.

Jeg har tidligere slaaet til Lyd for, og mit Parti har stillet Forslag om, at Rigsdagen fik Lejlighed til at være med, naar disse Handelsaftaler sluttes, og at det ikke blev overladt til Organisationerne alene at foretage den Slags Ting og til Enkeltmænd inden for Organisationerne. Saa længe der var Frihandel, kunde det være naturligt, at det var Organisationerne, der ordnede Tingene, men naar det nu er Statsmagten, der efter vedtagne Love skal ordne Tingene, er det efter min Opfattelse en selvfølgelig og rimelig Ting, at Rigsdagen faar Indflydelse paa, hvordan hele vor Handelspolitik føres, og hvordan alle disse Handelsaftaler sluttes.

Det er da heller ikke alene fra vort Partis Side, at denne Tanke er fremme. Landbo-kommissionen indstillede i sin Tid enstemmigt til Ministeren, at Rigsdagen blev repræsenteret i disse Udvalg, der forhandlede med Udlandet. Endnu har Landbrugsministeren desværre ikke taget Hensyn hertil; men jeg haaber, det maa komme, saa at vi ikke vedblivende skal have de Forhold, der nu eksisterer.